

รายวิชา ภาษาไทย

รหัสวิชา ท๒๒๑๐๒

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

เรื่อง ดอกสร้อย ร้อยกรอง (๖)

ครูผู้สอน ครูรุ่งพิรุณ เชื้อนรอบ

ครูฟารีตะห์ เบญญาภาจ

ดอกสร้อย ร้อยกรอง (๒)

ทบทวนความรู้

กลอนดอกสร้อย
รำพึงในป่าช้า

คำถามชวนคิด

ผู้แต่งกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า
ฉบับภาษาอังกฤษคือใคร

คำถามชวนคิด

สาเหตุที่ทอมัส เกรย์ แต่งขึ้น
เพื่อวัตถุประสงค์ใด

คำถามชวนคิด

ผู้แต่งเป็นกลอนดอกสร้อย

รำพึงในป่าช้าคือใคร

กิจกรรม

บทอ่านกลอนดอกสร้อย
รำพึงในป่าช้า (๒)

รูปแบบกิจกรรม

๑. นักเรียนแบ่งกลุ่มกลุ่มละ ๔ - ๕ คน
๒. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มถอดคำประพันธ์จากใบงาน ดังนี้
 - ๒.๑ กลุ่มที่ ๑ บทที่ ๑๓ “ความเอ๋ยความรู้”
 - ๒.๒ กลุ่มที่ ๒ บทที่ ๑๔ “ดวงเอ๋ยดวงมณี”
 - ๒.๓ กลุ่มที่ ๓ บทที่ ๑๕ “ซากเอ๋ยซากศพ”

รูปแบบกิจกรรม

๒.๔ กลุ่มที่ ๔ บทที่ ๑๘ “มักเอ๋ยมักใหญ่”

๒.๕ กลุ่มที่ ๕ บทที่ ๑๙ “ห่างเอ๋ยห่างไกล”

๒.๖ กลุ่มที่ ๖ บทที่ ๒๐ “ศพเอ๋ยศพไพร่”

๓. นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน

ใบงาน

เรื่อง บทอ่านกลอนดอกสร้อย รำพึงในป่าช้า (๒)

(สามารถดาวน์โหลดได้ที่ www.dltv.ac.th)

ใบงานที่ ๕ เรื่อง บทอ่านกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า (๒)
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง สื่อความเห็นเน้นกระบวนการ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง ดอกสร้อย ร้อยกรอง (๖)
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๒๒๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านบทประพันธ์ที่กำหนดและถอดคำประพันธ์ให้ได้เนื้อความที่สมบูรณ์ครบถ้วน พร้อมบอกข้อคิดที่ได้รับจากบทประพันธ์

กลุ่มที่ ๑

ความเอ๋ยความรู้
หมดโอกาสที่ซื้อตอนนี้ไป
อันความยากหากให้ไว้ศึกษา
หมดทุกซอกทุกแต่ก็จิดคิดหากิน

เป็นเครื่องชูชี้ทางสว่างไสว
ละห่างโยยยากรู้ลงสู่ดิน
ย่นปัญญาความรู้อยู่แค่นั้น
กระแสนวิญญูณงั้นเพียงนั้นเอย

ถอดคำประพันธ์

.....
.....
.....
.....
.....

ข้อคิดที่ได้รับจากบทประพันธ์

.....
.....
.....
.....
.....

ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น.....
ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น.....
ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น.....
ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น.....
ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น.....

กิจกรรมนำเสนอ

บทอ่านกลอนดอกสร้อย
รำพึงในป่าช้า (๒)

เรียนรู้คำศัพท์

บทอ่านกลอนดอกสร้อย
รำพึงในป่าช้า (๒)

คำศัพท์

ทิวากาล

รโหฐาน

ลำนานา

สันโดษ

อธึก

สังเวช

เกิน , มาก

ที่เฉพาะส่วนตัว

พอใจในสิ่งที่มี

เวลากลางวัน

ถิ่น , แถว

รู้สึกเศร้าสลด

คำศัพท์

ทิวากาล

รโหฐาน

ลำนาวา

เวลากลางวัน

ที่เฉพาะส่วนตัว

ถิ่น , แถว

สันโดษ

อธึก

สังเวช

พอใจในสิ่งที่มี

เกิน , มาก

รู้สึกเศร้าสลด

เนื้อหา

บทอ่านกลอนดอกสร้อย
รำพึงในป่าช้า (๒)

บทอ่านกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า (๒)

ความเอ๋ยความรู้
หมดโอกาสที่จะซื้ต่อไปนี้ไป
อันความยากหากให้ไว้ศึกษา
หมดทุกข์ขลุ่กแต่กิจคิดหากิน

เป็นเครื่องซู้้ทางสว่างไสว
ละห้วงโยอยากรู้ลงสู่ดิน
ย่นปัญญาความรู้อยู่แค่ถิ่น
กระแสวิญญาณงั้นเพียงนั้นน้อย

บทอ่านกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า (๒)

ดวงเฝ้าดวงมณี

หรือใต้ท้องห้องสมุทรสุดสายตา

บุปผชาติชูสีและมีกลิ่น

ไม่มีใครได้เซยเลยสักคน

มักจะลึลับอยู่ในภูผา

ก็เสียมซาสิ้นชมนิยมชน

อยู่ในถิ่นที่ไกลเช่นไพรสมนต์

ย่อมบานหล่นเปล่าตายมากมายเอ๋ย

บทอ่านกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า (๒)

ซากเอ๋ยซากศพ

เช่นชาวบ้านบางระจันชั้นรำบาญ

ไม่เช่นนั้นท่านกวีเช่นศรีปราชญ์

หรือผู้กู่บ้านเมืองเรื่องปัญญา

อาจเป็นซากนักรบผู้กล้าหาญ

กับหม่อมมานมาประทุษอยุธยา

นอนอนาถเล่ห์ไ้ไร้ภาษา

อาจจะมานอนจมถมดินเอ๋ย

บทอ่านกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า (๒)

มักเอ๋ยมักใหญ่

อำพรางความจริงใจไม่แพรงพราย

มุ่งแต่ไปรยเครื่องปรุงจรุงกลืน

ลงในเพลิงเกียรติศักดิ์ประจักษ์ตั้ง

ก่นแต่ไฝ่ฝันฟุ้งตามมุ่งหมาย

ไม่ควรอายก็ต้องอายหมายปิดบัง

คือความพุ่มพวยสิ้นสิ้นโอหัง

เปลวเพลิงปลั่งหอมกลบตลบเอย

บทอ่านกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า (๒)

ห่างเอ๋ยห่างไกล
แต่สิ่งซึ่งเหลวไหลใส่อาตมา
เพื่อรักษาความสร่างฐานวิเวก
สันโดษดับฟุ้งซ่านทะยานใจ

ห่างจากพวกมักใหญ่ใฝ่หา
ความมักน้อยชานาไม่น้อมไป
ร่วมซื้อแจกหุบเขาลำเนาไศล
ตามวิสัยชานาเย็นกว่าเอย

บทอ่านกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า (๒)

ศพเอ๋ยศพไพร่

ไม่เกรงใครนินทาว่าประจาน
ถึงบางที่มีบ้างเป็นอย่างเลิศ
พอเตือนใจได้บ้างในทางบุญ

ไม่มีใครขึ้นชื่อระบือขาน

ไม่มีการจารึกบันทึกคุณ

ก็ไม่ฉูดฉาดเชิดประเสริฐสุนทร

เป็นเครื่องหนุนนำเหตุสังเวชเอ๋ย

ชมวิถีทัศน์

บทเพลง

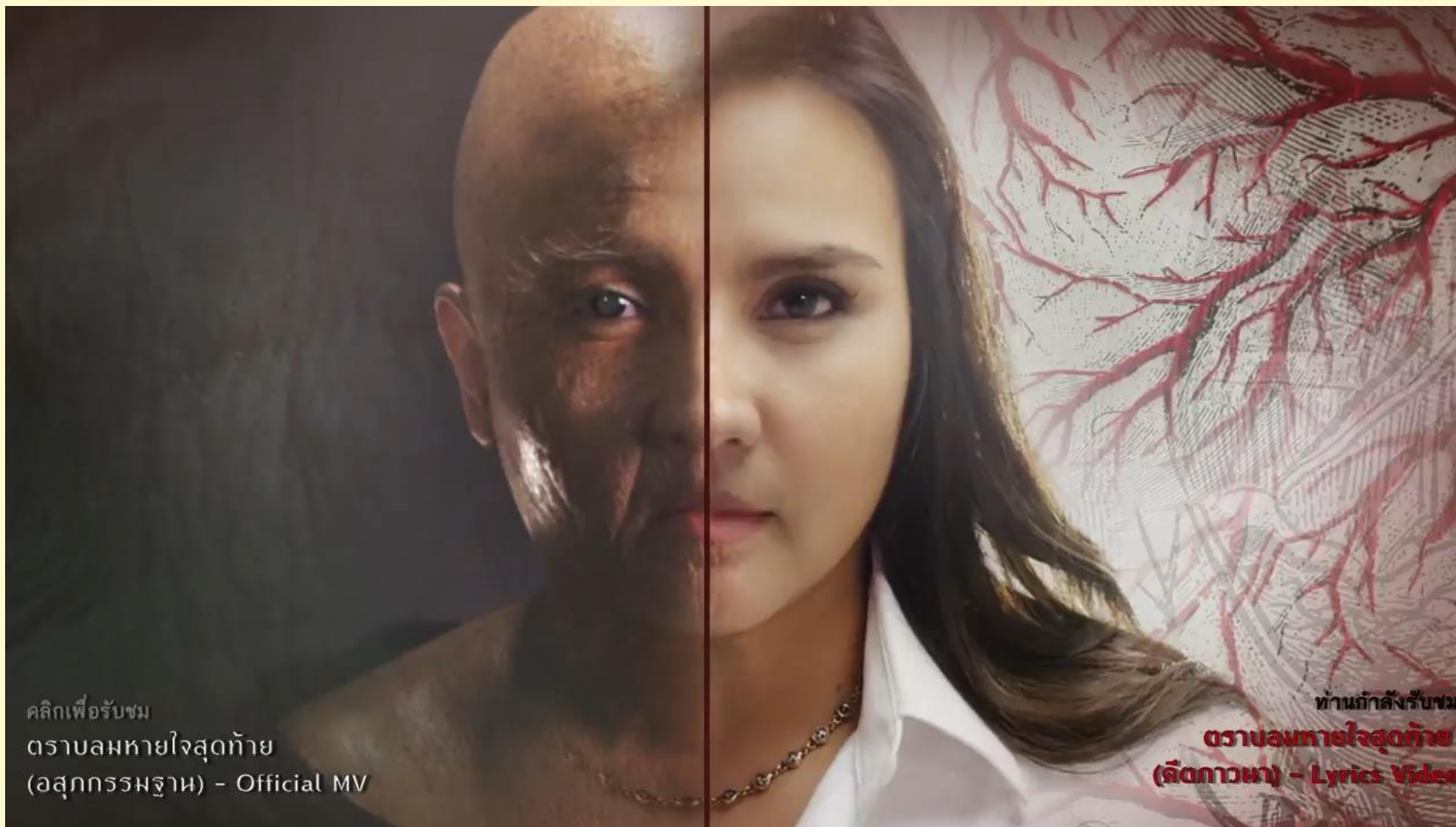
ตราบลมหายใจสุดท้าย

(คีตภาวนา)

วิดีโอทำนองเพลง ตราบลมหายใจสุดท้าย (คีตภาวนา)

คลิกเพื่อรับชม
ตราบลมหายใจสุดท้าย
(อสุภกรรณฐาน) - Official MV

ท่านกำลังรับชม
ตราบลมหายใจสุดท้าย
(คีตภาวนา) - Lyrics Video

ขอขอบคุณสื่อวีดิทัศน์ประกอบการเรียนรู้

สื่อวีดิทัศน์ : “ตราบลมหายใจสุดท้าย (คีตภาวนา)”

เผยแพร่โดย Bua Loy

เผยแพร่วันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙

ที่มา <https://www.youtube.com/watch?v=kCVJkV0r-kc>

สรุปความรู้

กลอนดอกสร้อยรำพึงได้กล่าวถึงความเป็นไปได้ของมนุษย์ว่าไม่มีใครใดหลีกเลี่ยงความตายไปได้ เมื่อมีชีวิตอยู่จะมีทั้งความรู้ ความสวยงาม ความเก่งกล้า ความสามารถ มีอำนาจ มีบริวาร มียศถาบรรดาศักดิ์หรือจะเป็นชาวนาบุคคลธรรมดาไม่ว่าจะเป็นสิ่งใดก็ตาม ทุกคนล้วนแต่มีจุดจบเช่นเดียวกันคือความตาย

สรุปความรู้

เมื่อนักเรียนได้ศึกษาคำประพันธ์กลอนดอกร้อยแล้วจะทำให้
เข้าใจเนื้อเรื่อง เห็นถึงสัจธรรมของชีวิต ใช้ชีวิตอย่างมีสติ
มีความรอบคอบ และใช้ชีวิตของตนเองให้มีคุณค่ามากขึ้น

บทเรียนครั้งต่อไป

เรื่อง

ดอกสร้อย ร้อยกรอง (๗)

สิ่งที่ต้องเตรียม

๑. หนังสือเรียนวรรณคดี ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒
๒. ใบความรู้ เรื่อง คุณค่าสะท้อนวรรณศิลป์
๓. ใบงาน เรื่อง อ่านบทกลอน สะท้อนวรรณศิลป์
๔. กระดาษ ปากกาสี

(สามารถดาวน์โหลดได้ที่ www.dltv.ac.th)

